

Ramon Marimon President de la Barcelona Graduate School of Economics (GSE)

“Hauríem d’haver deixat caure la banca irlandesa”

EUROZONA • “Hem d’aprendre a posar fronteres i no permetre que el deute financer es transformi en endeutament del sector públic” **CANVIS** • “A Europa tenim un lligam a molt llarg termini, això ha quedat clar, però s’hauria d’establir un altre tipus de relació” **FEINA** • “Aquí hi ha molta cultura de protecció del lloc de treball i molt poca de creació d’ocupació”

Marta Sardà
BARCELONA

Ramon Marimon és l’actual president de la Barcelona GSE, en substitució d’Andreu Mas-Colell, nomenat el desembre passat conseller d’Economia en el nou govern d’Artur Mas. Macroeconomista i investigador reconegut, es mostra preocupat per l’actual crisi econòmica i, sobretot, per l’atur.

El govern espanyol està preparat per seure cara a cara amb, per exemple, el Banc Central Europeu?

Hi ha gent bona, sí.

I la deixen treballar?

La política sempre és més complicada que l’economia, però hi ha gent molt bona.

Tot i la crisi, preval la política?

Hi ha molts factors que fan que estiguem com estem. Els economistes ja vam avisar abans que comencés la crisi que s’havien de fer coses, i no s’han fet.

Per què no s’han fet?

Aquí entra la política, però també les reticències a fer reformes. Quan les coses van bé ningú veu la necessitat de fer-ne, però no feia falta saber gaire per veure que la necessitat era real. Aquests errors tenen un cost molt alt.

Hem fet la reforma laboral...

Reforma? Quina reforma? Hi ha hagut molt poca reforma i això és preocupant. Aquí hi ha molta cultura de protecció del lloc de treball i molt poca de creació d’ocupació.

A Alemanya tenen una cultura diferent?

Aquí es té una percepció de la protecció dels treballadors que els acaba anant en contra. Estem arribant als cinc milions d’aturats, una xifra espantosa, i es tira endavant perquè les famílies ajuden, perquè l’econo-

Ramon Marimon, en els passadissos de la Barcelona GSE, al campus de la Ciutadella de la Universitat Pompeu Fabra ■ ROBERT RAMOS

mia submergida... perquè... però el cert és que l’atur és un gran problema. I el que és realment preocupant és la persistència d’aquest problema.

Per què ens hem encallat aquí?

Perquè de la mateixa manera que és senzill crear ocupació, també és fàcil destruir-la.

Què s’havia d’haver fet?

Fer un tipus de contracte més integrat, que trenqués la forta divisió entre fix i temporal.

On s’hauria d’incidir?

En la formació. Ara estem creant una generació que no ha

El que realment és important és la xifra espantosa de l’atur i la persistència d’aquest problema

tingut mai una feina estable i això vol dir escassa formació i cap compromís. La incertesa i la manca d’expectatives tenen un cost que pagarem durant anys.

Amb la reforma de les pensions ens passarà el mateix?

Les nostres expectatives de vida són molt més altes que fa uns anys i no té sentit jubilar-se tan aviat. És una pèrdua de talent, de gent formada.

Europa ho fa bé?

Hi ha de tot.

Què pensa del que ha passat a Irlanda?

Que no hauria d’haver passat. Ha sigut una animalada. Hem d’aprendre a posar fronteres i no permetre que el deute financer es transformi en endeutament del sector públic.

Quina hauria estat la solució?

Hauríem d’haver deixat caure els bancs. No hauria passat res i algú hauria après la lliçó.

La Unió Europea és molt rígida

en segons quins aspectes i, d'altra banda, es permet rescatar bancs...

Europa no ha estat gaire estricta fins ara.

I aviat serà el torn de Portugal. Quin futur s’hauria de plantejar Europa?

A Europa tenim un lligam a molt llarg termini, però s’hauria d’establir un altre tipus de relació. S’hauria d’aplicar el que s’anomena “comercio tieso”.

???

No és res més que el que fan els negocis familiars de barri. Donen crèdit als clients de confiança perquè veuen que és una manera de mantenir-los. D'altra banda, el client paga perquè també li interessa que li continuï fiant. Això s’hauria de saber fer a nivell europeu.

Cada país, un contracte?

Un tipus de contracte segons el teu historial. Anar fent caixa i apuntar el que es va traient i posant. Així de senzill. I si fem les coses malament, la botiga de

queviures no ens donarà crèdit!

L'Estat espanyol caurà?

Crec que no. S’han començat a fer reformes, no com a Portugal, que no s’ha fet res. A més, el sector financer està molt bé, tret d’algunes caixes.

La bancarització era l'única sortida que tenien les caixes?

El problema era precisament que estaven fent de bancs sense ser-ho, i això encara era pitjor.

Catalunya, sense el pes de la resta de l'Estat, podria sortir de la crisi més ràpidament?

Econòmicament parlant, penso que aquí podríem arribar a més consens pel que fa a la reforma laboral o de l’ensenyament que no pas dependent de la legislació espanyola, perquè per a nosaltres són aspectes importants. Aquest és el llast.

La política permetrà algun dia la responsabilitat econòmica?

El que té de bo a vegades una crisi és que força les persones a adonar-se d’aquestes coses. ■

“Elecció perfecta”

Així van qualificar el nomenament de Ramon Marimon al capdavant de la GSE els seus companys acadèmics. Macroeconomista entenedor, Marimon té el títol de doctor per la Northwestern University dels EUA i actualment, entre altres càrrecs, és membre del grup d’experts en coneixement i creixement de la Comissió Europea.